

27. Sep. 1842

FACTS

Date:

27. Sep. 1842

Page number:

Dagbog A, side 56

TRANSCRIPTION

27 Sept. – "[han lider] fordi Lidenskaberne ere vaagnede, disse Harpyer, der have sovet hos ham, som hos Andre, indtil den Alder, han nu har naaet. Bedre, langt bedre, at de plager ham med smertelige Længsler, end at han skulde have at angre, at han havde tilfredsstillet dem med en forbryderisk Eftergivenhed".¹ – Walter Scott. –

Idag vare Frøkenene Plesner² fra Langeland hos Moder³ for at besøge Louise.⁴ Den yngste var en ganske køn, høi og rank Pige med et godt og barnligt Væsen, hvor forskjelligt fra Hovedstadens unge Damers! – – senere Disse ovenforskrevne Ord af Walter Scott ere sande – der er intet andet for, jeg maa give efter for Lidenskaben, føre et tøileløst Liv, der vilde, om ikke fylde med Taarer, saa dog afvende de venlige Øine, som hidtil have vogtet paa min Vandel – eller stride imod, og da bestandig længes, føle det dybe Savn efter en trofast Qvindes Kjærlighed, denne dybe Attraa, som Naturen har nedlagt i hvert Menneskebryst. Hvor vil da min Munterhed blive af – held den, der har udstridt, opgivet jordisk Kjærlighed, hans Hjerte har Fred, men denne Fred er dyrekjøbt. Den erhverves kun ved en haard Selvfornægtelse, der dog maa give en mageløs Ro. Løber ikke Tiden hurtigt? ogsaa du skal finde Hvile! men naar? – – Louise Neergaard, har du alt udstridt denne Strid? Har ogsaa Dit Hjerte banket heftigt og drømt om Lykke paa Jorden? Eller er Du af de Salige, hvem Lidenskabens Haand kun let har berørt? – Jeg gyser for Lidenskab, selv i Kjærlighed. –

¹ Fra Walter Scotts selvbiografi.

² Den ene antagelig Laura Plesner (f. ca. 1824), datter af Ulrich Adolph Plesner (1782-1861), sognepræst i Humble på Langeland. Den anden er da rimeligvis en af hendes fem søstre.

³ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

⁴ Lundbyes kusine Louise Lundbye (1818-1845).

86. 27 Sept. ^{Handliden} — ^{officielt} Liden skaberne end væggede disse klæbner, der
have søgt hos ham, som hos andre, imidlertid den Alde, han imidlertid
maet. Børn, langt bedre, at de slager ham med smertelige Lang-
aler, end at han skulde have at angre, at han havde tilfreds-
stillet dem med en fortrodsomsk Eftersigthed. — Walter Scott. —
Slag vore Trækkene Plesner fra Langeland hos Moder for at
besøge Louise. Den yngste var en ganske kjøn, kvi og pakt Pige
med et godt og barmhjertigt Væsen, men forskjelligt fra Pløvedsteds
mange Døttre! — ^{denne} Disse overførte dem. End af Walter Scott
ene sarte — der er intet andet for, jeg maa give efter for Livets
ben, for et taileløst Liv, der vilde, om ikke fylde med Taarer, saa
sag afvænde de sønlige Pine, som midtst have lagt paa min
Vand — eller stride imod, og da bestandig længes, føle
det dybe Lavn efter en trofast Qvindes Kjerlighed, somme dybe
Attnæ, som Naturen har nedlagt i hvert Menneskes bryst. Hvor
vil de min Winterhed blive af — held den, der har indstritt,
appriet jensisk Kjerlighed, hans Hjerte har Træd, men denne
Træd er dykket. Den erhuæres kun ved en haard Selvfors-
agtelles, der dog maa give en magelis Os. Løser ikke Tiden
hæftigt? og saa du skal finde plund. — men naad? —
Louise Nergaard, kan du alt indstritt denne Strid? Plas ogsaa
dit Hjerte banket hæftigt og dræbt om Lykke paa Jorden?
Eller er du af de fælle, hvem Livets skænske blænd kun let har
berøst? — Jeg gys for Livets skæb, selv i Kjerlighed —

28 Sept

Idag var Skolepilles Schieds har mig, han gik der, da
han var det lille Anlag, jeg har staaende af Bonds gaarden
mellem Vinderad og Kassemasse, at han havde imod at
se en velvedligeholdet Bonds gaard malet, kan kunde
ikke finde de rette Linier i Tagene kjæmpe — derimod syn